

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu

—Labai diena, tėve! Kas naktis ir be reikalo erzina girdėti?

—Maiki, aš girdėjau, kad sakau?

Amerikon atvažiuoja iš Rymo Seferas Lozoraitis. Ar būtu daug ginčytis, nes kas tai bus tas pats, ką čia vienas išrodo teisybę, tas restoranuose čap-sui verda? kitam gali išrodyti priešingai. Lozoraitis, pavyzdžiui, tą sykį aiškinau, kad jis ne nepripažins, kad tėvas sakai restoranų, bet diplomatų teisybę.

—Nu, tai kokio paibelio jam reikia Amerikoje? Kiba italijonams už burdą neužmokėjo, kad reikia bėgti?

—Ne, tėve, už "burdą" jis dar gali užsimokėti, nes li- kę Lietuvos pinigai Ameri-koje dar nepravaigyti.

—Tai tu rokuoji, kad jis atvažiuoja tų pinigų pasi- semti?

—Tie pinigai, tėve, tai diplomatinė paslaptis. Kaip jie yra naudojami, viešai nėra skelbiama.

—Jeigu taip, Maiki, tai reikia tuos pinigus raidavei užstapuoti, kad prie jų ne- galėtų prieiti jokie sefai. Nors aš ne lojaris ir ne dumblo matas, ale vistic- suprantu, kad Lietuvos pi- niginiai turi prigulėti lietuvių tautai, o ne kaž kokiems še- tam.

—Logiškai galvojant tė- vos turi tiesą. Bet imant iš kitos pusės, jeigu tų pinigų naudojimas būtų sulaukytas, tai likę be algų Lietuvos di- plomatitai neturėtų iš ko gy- venti.

—Maiki, o iš ko aš gyve- nu? Iš ko dabar gyvena tūkstančiai dūpukų, kurie viską palikę turėjo bėgti iš Lietuvos? Ar tu girdėjai, kad nors vienas jų būtų nu- miręs iš bado? Nosar! Iš tų Lietuvos pinigų, ką liko Amerikos bankuose, jie ne- gauna nei vieno nikelio, o vis dėlto gyvena. Ir nešlek- tai gyvena. Jau prisipirko auzų ir važinėjasi armobi- lais. O kodėl jie gali taip gyventi? Todėl, kad netingi dirbti. Tai kodėl tie, atsi- praant sefai negalėtų eiti dirbti? Jeigu jau tokiame Lozoraitiui poniška panabe- rija nevalija eiti į papras- tą šapą ar į mainas, tai te- darys mūsų tautai sarma- gul pasimokina kriaučystės. Tai yra čystas darbas ir še- fas tada geriau jaustųsi, ba- žinotų, kad pats sau duoną užsidirba, o ne iš svetimos procės živijsi. Dabargi re- švaistosi kaip čigons bizū- rankas.

LAIMĖS JIE AR NE?

Kongresas priėmė žemės ūkio produktų kainų įstatymą tokį, kokiam žemės ūkio sekretorius Ezra Taft Benson (dešinėje) yra griežtai priešingas. Greta Benson'o čia matome jo padėjėją True D. Morse. Ar prezidentas pri- imtąjį įstatymą vetuos, greit sužinosime.

Keturi mėnesiai Havajuos

Pernai rugpjūčio 23 d. aš skaičiuojama tik 64,000, išlipau iš lėktuvo Honolulu Orą čia žmonės turi tokį, aerodrome, Oahu saloje, ir kokio kas nori: juo auk- čia išbuvau keturius mėne- sius. Savo įspūdžiais čia amžina vasara, bet niekados noriu pasidalinti su "Kelei- vio" skaitytojais.

Atskrisdami į Havajus patekome į baisiausią au- drą. Mūsų lėktuvą metė į visas puses, kaip plunksną. Daugiau ne dvi valandis skraidėm aplinkui ir nega- lėjome ant žemės nusileisti. Gazolino jau buvo belikę vienai valandai. Visi kelei- viai sirgo. Kapitonas vis ra- mino, kad audra praeis ir neteks leistis į vandenyną. Galų gale suvito saulutė, ir mes pasiekėme žemę. Čia lietus pylė, kaip iš kibiro.

Atsiėmę savo lagaminus, keleiviai kiekvienas traukė savais keliais. Man reikėjo važiuoti į keliaujantiems ka- riams skirtą stovyklą, kuri yra už 32 mylių. Iš manęs taksi reikalavo \$13. Aš pa- skambinau į stovyklą ir ne- trukus atvyko jos mašina ir mane be jokia mokesčio at- sivežė.

Čia gavau trijų kambarių kabiną, turėjau telefoną, šaldytuvą ir kitokius pato- gumus. Tvarka čia griež- ta: nustatyta, kada gulti, kada kelti, kada valgyti ir t. t. Pasivėlinai atėiti pus- ryčių—nebegausi. Pasivėli- nai 9 val. į autobusą, kuris veža salos apžiūrėti, daryk ką išmanai. Bet mane, pri- pratusį prie kariškos tvar- kos, tas nevaržė. Šiaip čia valgis labai geras ir aš visu- kuo buvau patenkintas.

—O—

Visų pirma keli bendri žodžiai apie Havajus. Ha- vajai tai 2,200 mylių nuo San Francisco Pacifiko van- denyno salos. Viso labo jų yra 20, bet žmonių gyvena- my tik devynios. Jų bendras plotas 6,407 kvadratinės mylios. Susisiektas tarp salų palaikomas lėktuvais. Tose salose gyvena apie pu- sę milijono gyventojų.

Nuo 1898 metų salos pri- klauso Jungtinėms Ameri- kos Valstybėms, bet valsti- jos teisių iki šiol Havajai dar negavo.

—O—

Atskridęs į Oahu salą, aš pirmąją apžiūrėjau, o vė- liau teidauisi į kitas salas, bet savo įspūdžius pradėsiu nuo pačios didžiausios sa- los, kuri vadinasi Hawaii. Tos salos vardu vadiname ir visą salyną.

Hawaii salos plotas 4,021 kvadratinė mylia, tai maž- daug pusė Massachusetts valstijos.

Sitoje saloje gyventojų

buvo laukiama ugnikalnio išsiveržimo. Gavome eiti pėsti 10 mylių. Pavargome, sušlapome, nes lijo, bet ne- sigailėjome, nes daug nepa- prastų dalykų pamatėme.

Keliai į kalnus vingiuoti, negalima greičiau važiuoti kaip 10 mylių per valandą. Vaizdai pasakiški.

Vieną dieną aplankėme Akaka Falls, vieną didžiau- sių krioklių. Jo vanduo krenta 450 pėdų, taigi kur kas iš didesnio aukščio kaip Niagaros krioklyje. Buvome ir prie Rainbow (Vaivoryk- štės) krioklio, kurio vanduo krenta 280 pėdų. Netoli Hilo miesto mus užklupo lietus. Čia jo krito beveik tiek, kiek tame krioklyje. Mano drabužių neliko sau- so nė vieno siūlo. Vienas generolas batus paliko au- tobuse, o mano batai visai sutizo; be to dar gavau di- delę slogą ir kosulį.

Kitą dieną važiuo- me Hilo miesto pamatyti. Mieste gyvena 26,000 žmonių. Iš to miesto vykome į kalnus pa- sivažinėti. Pakelėse auga alyvos ir kitokie vaisiniai medžiai. Vaisių prisivalgėm ir namo parsivežėme.

Važiuo- me aplink salą. Matėme gražius paplūdi- mus ir ištaigingai įrengtus keliauninkams viešbučius. Radome juodo smėlio. Taip, juodo. Kadaise ugnikalnio lava, matyti, pasiekė vande- nyną, čia vanduo per ilgus metus ar amžius tą lavą sutrynė, ir dabar turime juodą smėlį, bet jis toks švarus, kad gali juo trinti drabužį nebijodamas jį su- tepti.

Maudėmės 83 laipsnių vandenynje. Žmogus jo ne- kaitino. Jį sušildo iš žemės gilumos plyšiais ateinanti šiluma. Ten giliai juk dega amžina ir labai krašta ugnis.

Lankėme paparčių girias. Tie paparčiai tokie aukšti, net 40 pėdų, ir taip tankiai suaugę, kad per jų mišką niekas negalėtų pereiti. Ten auga ir aukšti ohio medžiai. Jų žiedai raudoni ir labai kvepia. Mūsų busas sustojo ir mes ėjome pėsti per mi- šką siaurais takais iki Lawa Tube. Tai yra ilgas, 500 pėdų ilgio tunelis. Vadovas su žibintu ėjo pirmas, o mes susikibę sekėme pa- skui jį.

Kas tą urvą iškasė? Gi karšta ugnikalnio lava iš- grėžė. Nuvežė mus ir į ka- lejimą, kuriame nebuvo nei auštų mūro sienų, nei spi- gliuotų vielų, nei ginkluotų sargybinių. Čia kaliniai laisvi. Jie augina bulves ir kitas daržoves, turi vaime- žių. Matėme, kaip jie pa- tys sau stato mūro namus su visokiais patogumais. Jie turi savo krautuvę, kurioje autobusus nevažiuo, nes (Nukelta į 7-a psl.)

PETRAS BŪTĖNAS

Rytų galindai

Tęsinys

SIAURĖJE

Tai yra Volgos versmės ir Volgos augštupio į rytus ligi Kimrų (rus. Kimry, mst., Volgos krante) srities. Čia tuoj į pietus nuo Volgos versmių prasideda Dau- guvos upė, kur yra Zukopa upė, o į šiaurę Volgos link Tolovo vietovė, nuo čia ryčiau Tverė (Volgos krante ties Tveries-Tvercos upės žiotimis) mst., nuo čia ryčiau Panėja upė ir Kimrai, kurie 180 km į vakarus nuo Tei- kovo mst. Ta šiaurinė upinė-volginė riba siekia mažiau- siai 300 km. ilgio.

VAKARUOSE

Volgos versmės, Dauguvos versmės ir jos pats augš- tups, einas iš šiaurės į pietus Vitebsko (Dauguvos kair.-p. krante) mst. link Smolenskui (prie Dniepro) ir Dniepro augštupiu liekanti į rytus už 100 su viršum km; nuo Oršos mst. Dniepru į pietus ligi Sožies (Dniepro kair.-r. it. žemiau Gomelio mst.). Ta vakarinė daugia- sia upinė-dnieprinė riba siekia 550 km. ilgio.

PIETUOSE

Nuo Sožies žiočių (Dniepro deš.-vakaru pusėje, svarbu prisiminti, stovi Pinos-Pripeties milžiniškas ba- lynas) riba išeina į pietryčius ligi Desnos (Dniepro kair.-r. it.) žemupio pradžios ties Černigovo (Desnos deš.-v. krante) mst. Ta pietinė užpripetinė riba (ji į ry- tus nuo Pripeties, Dniepro deš.-v. it., 790 km atitekė- jusios iš vakarų į rytus, taigi nuo mūsų Jotvos, arba Jot- vingu žemės, pietryčių) siekia lig 50 km ir stovi apie 140 km. šiauriau Kievo (Dniepro deš.-v. krante) mst.

PIETRYČIUOSE

Riba eina nuo Černigovo mst. Desnos vaga ligi Trubčevsko (prie Desnos) mst. ir toliau beveik tiesia linija ligi Okos (Volgos augštupio deš.-v. it. ties Nižnij Novgorod-Gorki mst.) augštupio, kurio rytinėje pusėje yra Gojjažje vtv., ir toliau ligi Tulos (vakariau Dono versmių ir koks 160 km į pietus nuo Maskvos mst. bei 60-70 km pietryčiau Protvos ir Naros upių žiočių) mst., kurio rytinėje pusėje yra kitas Gojjažje vtv. (180 km į vakarus nuo Šilovo "Šilava" mst. prie Okos upės deš.- p. kranto) mst. Ta pietrytinė riba siekia 520 km. ilgio.

RYTUOSE

Riba eina nuo Černigovo mst. Desnos vaga ligi pietus ligi Tulos (kur Gojjažje vtv.) mst. ir siekia 300 km ilgio; Maskvos mst. stovi šio tarpo beveik vidury ir nuo ribos palieka ryčiau, t. y. suomių-ugrų žemėje, o pats Maskvos miesto ir upės vardas yra suomiškas. Visame tame didžiuliam keturkampyje slavai yra atėjūnai, o prieš juos čia gyventa suomių-ugrų ir baltų giminių.

Vietovardžių priklausomybė

Dniepro augštupio apie 200 km ligi Smolen- sko mst. (Dniepras 2285 km ilgio) itakai nėra slaviški (šafarik. Slav. Drevnosti pagr. 27 I; N. Barsov, Očer- ki 1885 m. 175 ir 257 psl. 137 išnaša): V i a z m a, prie kuri nereta suomių-ugrų ir baltų žemėse: V o p e t i s, kurios žiočys ties Dorogobužo, senovėje Drogobusik, mst.,—šie abu upėvardžiai dėl žodžio dalies ma grei- čiausiai yra suomiški; N a v d a turi žodžio dalį d a, kuri nereta suomių-ugrų ir baltų žemėse; V o p e t i s (rus. Vopec') ir V o p i s (rus. Vop'),—šiedu upėvar- džiai gali būti ir šaknies Op, kaip yra Vosma, arba Osma, upė, šalia šaknies Up-; plg. mūsų upė ir to žo- džio upėvardžius bei šiaip vietovardžius.

Dėl kitų Dniepro įtakų ten pat sakoma: upėvardžius Uža, Ustroma, Leža, Možeika, Berezan', Trojca Troščanka, Driut' ir kt. jau, esą, galima slaviskus pripažinti. O iš tikrųjų tikrai slaviški upėvardžiai tėra Trojca ir Troščanka. Bet, kadangi į čia slavai palyginti vėlai yra atkeliavę, tai ir šių upių vardai prieš tuos slaviskus upė- vardžius turėjo būti ir dar gal žmonės tebėra kiti, ne- slaviški. Ustroma dėl žodžio dalies m a bus suomiškas upėvardis Berezan' galėjo būti ir baltiškos šaknies Berž-; plg. Beržė, Beržūna ir kt. tos šaknies upėvar- džius; Moreika būtų M a r e i k a ir gali būti baltiškas upėvardis; žr. Mažaika Mažeika upė, kur Možaisk mst.; Leža ir Uža upėvardžiai gali kaitaliotis su kitomis vtv. lytimis Leša, Laša, Luša ir kt., Uša, Uoša ir kt., o e- lementai (šaknies paskutinis priebalsis ir galūnė -a) -ša ir -ža randami labai plačiai ir baltų žemėje; be to, tie upė- vardžiai yra dviskiemieniai, taigi pirminio senumo, ir to- dėl čia jie neslaviški.

Nuo Dniepro augštupio (tą augštupį imant ligi Smo- lensko mst. ir net ligi Oršos mst.; jis visas smarkiai iš- sikiša į žiemryčius, priartėdamas prie rytinių galindų srities) į rytus randama baltišku upėvardžių ir sutinkamos istorijoje žinomos Gžatsko—Možaisko mie- stų ir Protvos—Narvos upių rytinių galindų stitys. Suo- miškoji Maskva yra kaip tik stačiai į rytus nuo Dniepro versmių, o nuo tų pačių versmių į šiaurę sutinkame jau suomių-ugrų vardo Volgos upę ir jos versmių taip pat suomiško vardo Seliger iš senosios lyties Sereger ežerą. (Bus daugiau)

LENGVAS BUDAS IŠMOKT ANGLISKAI

Naujas, pagerintas anglų kalbos vadovėlis, su trum- pa gramatika, su visokių daiktų, užsiėmimų, gyvu- lių, paukščių, žuvų, vabzdžių, medžių ir gėlių pava- dinimais. Be to, čia telpa visokie praktiški pasikal- bėjimai ieškant darbo, važiuojant geležkeliu, prie- darbo, arba nuėjus pas siuvėją, pas kurpių, pas dak- tarą, lošiant kortomis, nuėjus krautuvėn ir tt.

Parodyta kaip kiekvienas žodis rašomas lietuviš- kai ir angliškai, ir kaip jis anglų tariamas. Yra lengvų pasiskaitymų ir viskas paaiškinta lietuviš- kai.

Kaina 75 Centai

Užsisakant adresuoti:

Keleivis, 636 Broadway, So. Boston 27, Mass.

MOTERŲ SKYRIUS

Laiškas iš Lietuvos

Mūsų skaitytoja Penn-sylvania valstijoje gavo šį laišką iš Lietuvos:

"Sveikinu krikšto mamytę ir tėvelį su savo visa šeima. Ir bučiuoju Jūsų rankes. Daug laiko prabėgo kaip nuo Jūsų gavau laišką, rašytą 1947 metais sausio 11 dieną. Bet į jus negalima buvo pasiųsti. Ant paštų nepriėmė laiškų užsienius. O dabar vėl siunčiame jums laišką. Dabar parašysime jums apie savo gyvenimą. Niekio neturime, tik gyvenamą namą. Ir už tą mokame 80 rublių per metus. Dirbame kolūkyje už darbdienius, o ant darbdienio gauname vieną kilogramą (2 ir du dešimtadaliu amerikoniškų svarų. Red.) O ant dienos darbdienio kartais neuždirbame. Su šeima gyventi reikia. Dirbam du, valgomie šeši. Trys vaikai, mama sena. Tėvelis mirė 1943 metais gruodžio mėnesį 5 dieną. O teta Kastulka mirė 1943 metais gruodžio 25 d. Podukrė savo namuose neužlaikė ir atvežė pas mus, namuose ir mirė.

"Brangi mamytė ir tėveli, jeigu sveiki ir gyvi, kai gausite šitą laišką, atrašykite į mus. Jeigu galite, mamytė, tai atsiųskite man nuo nervų arba reumatizmo vaistų, nes pas mus nėra. Ir prašau almazo stiklui raižyti, nes Lietuvoje jo nėra.

"Dovanokite, brangi mamytė, kad mažai parašiau. Kai gausiu nuo Jūsų, tai daugiau parašysiu. Įdedame tris fotografijas.

"Sudie, brangi mamytė ir tėvelis. Lauksiu greito atsakymo..."

Redakcijos pastabos:

Trumpas tas laiškelis iš Lietuvos, bet kiek jis pasako! Negaudavome laiškų iš saviškių Lietuvoje, o negaudavome todėl, kad paštas Lietuvoje nepriėmė laiškų užsienius. O kus pašto įstaigos laiškus ir priiminėjo, tai laiškeliai, tur būt, ir dabar dar gali politinės policijos archyvuose. O ryšiai tarp giminių taip ir buvo nutraukti.

Dabar iš Lietuvos ateina daugiau laiškų, bet žmonės uždarė vengia daug ką rašyti, o daug laiškų politinės nuda ir prisiuntė Maikio policijos cenzūra ir dabar Tėvui dovanų 82.00.

AR JIS GALĖS MATYTI?

Balandžio 5 d. New Yorko gatvėje sėdintis rūgštini buvo apipiltas laikraštiniukas Victor Riesel. Spėjama, kad padarė unijų raketieriai, nes Riesel su jais kovojo. Dabar Riesel guli St. Clares ligoninėje. Gydytojai deda galimas pastangas išgelbėti jo regėjimą. Už piktadarių pagavinimą paskirta kelių dešimčių tūkstančių dolerių dovana.

Dar nelaimingo poeto reikalai

Lyg ir nepatogu keletą kartų rašyti apie tą patį asmenį, bet gyvenimas žengia savaip, ir žmogus juo sekdamas klumpa savaip, kartais gana skaudžiai. Dėl to kartais tenka keletą kartų paminėti akmenuotą žmogaus kelią. Turiu galvą poeto Benediktą Rutkūną, kuris šiuo metu randa Philadelphiajį, State Hospital, Byberry St. N-3 apie įvairių prekių kainas ir pastate.

Prieš kurį laiką B. Rutkūnas išėjo iš New Jersey ligoninės ir įsikūrė River-side, N. J. Ten jis gavo darbą, iš pradžių uždirbo po 80 centų, paskui jam pridėjo dešimtuką valandai, po kelių savačių vėl dešimtuką galop uždirbo po \$1.00 per valandą. Uždarbis neperdidžiausias, ypač kad reikia už kambarį, už maistą, už kelionę darban ir atgal apsimokėti.

Šeiminkas, žinodamas, kad jis neseniai išėjo iš ligoninės, pasiepdavo jį ir kaip jis čia pateko, man vieną kartą liepė jam išsi-kraustyti. Kai šeiminkė jį bandė užtarti, atsakė, kad ir gal kraustytis kartu. Žmonės visuomet kreivai žiūrėjo ir žiūri į psichines ligas, pasiepia jas, tarytum Kai pirmą kartą buvau mie-to norėdami save ir kitus įtikinti, kad jie tai tikrai kad noriu jį paimiti, bet nu-yra sveiko proto.

Tą pačią savaitę, kai neteko kambario, atleido jį iš darbo. Atsidūrė be pastogės ir be pinigų. Buvo išdirbęs per trumpą laiką (truko keletas savačių), kad gautų valstijos pašalpą. Išsikėlė gyventi į Philadel-phia pas kokius ten rusus. Aš tuo metu svečiausis pas dukrą Virginijos valstijoje. Grįžusi klausinėju vieno, klausinėju kito apie B. R., tiek sužinojau, kad atleido iš darbo, ir kad jis išvyko į Phila. Pa.

Ir štai gaunu laiškutį iš jo anglų kalba iš Philadel-phia miesto ligoninės. Kitą dieną važiuoju jo lankyti. Leido tik valandą laiko kalbėti, tad per ją negalėjo išpasakoti visų savo pergyvenimų. Kitą savaitę važiuoju su p. B. Valiene. Dideliam mūsų nustebimui miesto ligoninėje jo nebe-radome.—išvežė į valstijos ligoninę. Praslinkus savaitei vėl važiuojuam tryse su p. Valiais į Phila. Suradome jį ligoninėje. Linksmas, mandagus kaip visada, ne-galima pastebėti jo ligos. Tai tikrai nelaimingas žmo-gus. Visokie pergyvenimai, karas, bėgimas, pavojai par-bloškė žmogų. Gal kas pa-rys), kurie turi išsivysčiu-sakys, kad ne jis vienas šis kitos lyties požymius,

Daininikas LaRose susitukė su Rosemary Meyer. Jis laukia vadybinio pyrago.

daug pergyveno, ne ji vie-na audros blaškė, ir mane, lyti, bet šiuo atveju minėta mokytoja nedarė jokios ope-racijos. Ji tik atostogas pa-naudojo tam, kad legaliskai pakeistų savo moterišką vardą į vyrišką, nes ji jau-čiasi esąs vyras. Per daugelį metų toji mokytoja dėveda-vo jojimo kelnes ir švarką, ir tik retomis progomis už-sidėdavo suknele. Dabar jau ji visai nebedėvės su-knelės.

Kai kurie žmonės patarė jai mesti minėtą mokyklą ir persikelti kitur, kur jos (jo) žmonės nepažįsta, bet "ponas Bury" to nemano daryti. "Koks reikalas kil-notis iš vienos vietos į kitą, jeigu aš esu vyras ir tik le-galiskai pakeičiau moteriš-ką vardą į vyrišką?"—kla-u-sia jis.

Pagal anglų įstatymus, vyrai mokytojai gauna per savaitę \$8.00 daugiau negu moterys, ir ponas Bury, pa-keitęs pavardę, aišku, nuo-to priedo neatsisakys.

Kai kurie žmonės patarė jai mesti minėtą mokyklą ir persikelti kitur, kur jos (jo) žmonės nepažįsta, bet "ponas Bury" to nemano daryti. "Koks reikalas kil-notis iš vienos vietos į kitą, jeigu aš esu vyras ir tik le-galiskai pakeičiau moteriš-ką vardą į vyrišką?"—kla-u-sia jis.

Pagal anglų įstatymus, vyrai mokytojai gauna per savaitę \$8.00 daugiau negu moterys, ir ponas Bury, pa-keitęs pavardę, aišku, nuo-to priedo neatsisakys.

Kai kurie žmonės patarė jai mesti minėtą mokyklą ir persikelti kitur, kur jos (jo) žmonės nepažįsta, bet "ponas Bury" to nemano daryti. "Koks reikalas kil-notis iš vienos vietos į kitą, jeigu aš esu vyras ir tik le-galiskai pakeičiau moteriš-ką vardą į vyrišką?"—kla-u-sia jis.

Aklas išlaikė teisininkų egzaminus

Iš 178 Massachusetts tei-sininkų, kurie neseniai iš-laikė egzaminus, yra aklas G. Khachadoorian. Jis bū-damas 13 metų sužeidė sa-vo akis ir apako ir vis dėlto baigė ne tik vidurinę mokyklą, bet ir universitetą ir išlaikė teisininkų egzami-nus.

Khachadoorian mano gau-ti savo specialybės darbą draudimo įstaigoje, o gal ir verstis advokato praktika.

Rami sąžinė gali miegoti ir perkūnai griaužiant, bet kal-tės jausmas su ramybe negali sugyventi.

Franklin

TAI BENT AUGA

Tas "vyras" gimė Baltimo-rėj, Md., 3 mėnesius ank-sčiau negu reikia ir tesvėrė 1 cvarą ir 11 nacių. Gydy-tojai nemanė, kad jis gy-vens, bet jis gyvena ir po 3 mėnesių jau sveria visus 7 svarus.

ŽMONĖS

(Pabaiga)

Liūtas gerdavo iš mažo indo. Žvėrys sakydavo, kad kas iš to indo geria, tas užauga labai stiprus. Visi žvėrys ži-vojo, kad šūnės visur savo nosį kiša. Kartą katė, gyvatės pamokinta, patarė vienam šuniui atsigerti karaliaus gy-vybės vandens, kuris šunį padarys karaliumi. Mat, šūnės labai trokšta garbės. Taip šuo ir padarė,—liūto vande-nį išlakė. Nuo to vandens šuniui visai plaukai nuslinko, tik mažas pluoštelis po nosim paliko, ir keli plaukai ant pakaušio. Nelaimingas šuo, gėdos apimtas, pasislė-pė nuo visų žvėrių. Žvėrims pagailo pliko šūns, dreban-čio nuo šalčio, sušaukė mitingą ir paprašė karaliaus liū-to pasigailėti šūns. Tuo metu karalius graužė beždžio-nės šonkaulį. Supykęs paleido į pliką šunį tą kaulą, ku-ris atsitrėnkęs į šunį pavirto į pliką patele. Dėl to dabar jos ir beždžionauja, ir nuolat šukuoja plukštėli plau-ky ant savo galvos paviršiaus, kuriais jos didžiuojasi, bet iš tikrųjų tas labai tuščia ir juokinga. Karalius liū-tas, numetęs kaulą, prabilo:

—Plikas šunie, tu sudrumstei savo ramybę, tu iš-gėrei karaliaus vandenį, būk prakeiktas. Tu daugiau ne-gyvensi su žvėrimis, nors tu ir turi visas šūns savybes, ir aš tave vadinsiu žmogum!

Plaukotam šuniui labai pagailo prakeikto pliko bro-lio. Jis puolė karaliui po kojų, prašydamas leisti jam eiti drauge su broliu.

Taip dabar šuo su žmonėmis gyvena, nes jie yra bro-liai. Tik šuo negali katės nuoskaudų užmiršti ir kur tik mus pamato, stengiasi sudraskyti ar bent aploti.

—Mamytė, bet kodėl mes taip pat pas žmones gy-vename?—susidomėjo vienas katinėlis.

—Matai, mažuli,—paaiškino motina,—plikam šu-niui blogai sekėsi. Per vasarą sunestą maistą pelės ir žiurkės suėdė. Plikas šuo turėjo badu mirti. Visi žvėrys kėlė karaliui sakyti, kad tai gyvatės ir katės darbas. Pasigailėjęs karalius davė žmogui protą ir leidimą bet kada veistis, kad jų daugiau atsirastų, o mums, katėms, už bausmę prisakė jo turą nuo pelių ir žiurkių saugoti, gi gyvatę išvarė į tamsią girią ir apdovanojo nuodais, kad žvėrys su ja nedraugautų.

—Mamytė,—pradėjo verkti mažuliai,—eik pelių gaudyti, kad tik karalius liūtas ir tavęs žmogumi nepa-verstų. Tai būtų didelė nelaimė.

—Gerai, vaikeliai, eisiu, tik jūs saugokitės šunų ir nepasitikėkite žmonėms. Jie labai klatingi. Jų didė-lės akys, nes jos pilnos klastos. Be to, jie visuomet al-kani mėsaėdžiai. Žmogus, nors ir sotus, vistiek užmuši-nėja, nes jo apetitas yra nepasotinamas, nori vis daugiau ir daugiau. Tai labai bjaurus sutvėrimas. Vaikų mažiau-siai bijokite, nes jie katinėlius myli. Jų patelės įsisuka į baisias spalvas, kurios atrodo kaip kruvinos ir per vi-sas dienas ant ugnies maistą degina, kad atėję patinai viską surytų. Jie baisūs edikai. Žmonės tarpusavyje da-žnai susiėda ir labai vienas ant kito loja, ypač kai susi-renka daugiau patelių. Reikia saugotis ir linksmy žmo-nių, kai jie vienas kitam dantis rodo. Patelių lūpos vi-sada kruvinos. Saugokitės žmonių. O dabar aš bėgsiu pas kaimynus, gal kokią pelytę nutversiu.

Iš medžioklės grįžusi katė rado savo lizdą išdras-kytą. Susijaudinusi, kniaukdama puolė ieškoti vaikų. Iš kampo virpėdamas išlindo katinukas.

—Mamytė, čia buvo alkani žmonės,—verkdamas skundėsi mažukas,—jie sugaudė mano broliukus ir čia pat juos savo baltais dantimis sudraskė. Aš mačiau jų kruvinas lūpas.

Plyštancia širdimi motina nusiskubino į žmonių kambarius. Žmonės, sugaudę katinukus, buvo tokie linksmi, kad visas duris paliko atviras, ir katė be kliū-čių galėjo įeiti. Moteriškė rankose laikė iš baimės ap-mirusį kačiuką ir jį iš džiaugsmo bučiavo. Vargšas, mir-tinai išgąsdintas katinėlis, tematė begaliniai dideles akis ir kruvinas lūpas. Tik niekaip nesuprato, kodėl val-gomas ir draskomas jokio skausmo nejuto...

Mamytė labai dėkinga

Mamytės gimtadienio pro-ga užrašiau jai "Keleivį." Ji labai dėkinga ir sako: "Gera mano dukrelė, la-bai gera! Kad visos dukre-lės būtų tokios geros ir sa-vo mamytėms užrašytų 'Ke-leivį.' Aš skaitau naudingus patarimus Moterų Skyriu-je, skaitau kitus įdomius straipsnius ir žinias. Man labai patinka 'Keleivis'—ačiū, dukrelė, ačiū..."

Sesės-dukrelės, kodėl jums taip nedaryti? Už 4 dolerius "Keleivis" kas savaitę lankys jūsų ma-mytes per čielus metus! Jos bus dėkingos, kaip yra dėkinga mano mamytė. Adresuokit taip:

Keleivis

Gręžinim p. E. MIKUŽIUTĖI ir SLA Ižo Globėjus

Gerb. S. L. A. Veikėjai:

P.lė Euphrosine Mikužiutė yra žinoma visiems Chica-gos lietuviams, nes nuo pat mažens iki pat šiol ji ryžtingai dirba jų ir Lietuvos labui. Šimtus lietuvių ji mokė anglų kalbos, Amerikos istorijos ir pilietybės ir pagelbėjo jiems gauti šios šalies pilietybę. Kiekviename stambesniame lie-tuvių pasimojime ji yra pirmose eilėse.

P.lė Mikužiutė yra žinoma ir tūkstančiams kitų kolo-nijų lietuviams, ypač S. L. A. nariams, nes ji yra darbšti, sumani ir gaspadoriška.

Ji išėjo aukštuosius mokslus žymiausiame Amerikos universitete. Vėliau studijavo drama, apdraudą ir invest-mentus. Illinois valstybėje yra apdraudos brokeris. Ji dabar dirba kaip vaizbos žymų specialistė.

Būti S. L. A. Ižo Globėja jai yra lengvas ir jau papras-tas darbas, o organizacijai ji buvo ir bus naudinga.

Širdingai prašome balsuoti už E. MIKUŽIUTĖ.

MIKUŽIUTEI ISIRINKTI KOMITETAS

6822 S. Rockwell St.

Chicago 29, Illinois

